

KOROŠEČ

Uredništvo in upravništvo v Velikovcu.

List izhaja vsak torek na dveh in vsak petek na štirih straneh.

Naročnina znaša: celoletno 12 K, polletno 6 K, četrtletno 3 K.

Velikovec, 28. novembra 1919.

Cene inseratov: enostopna petitvrsta ali nje prostor 40 vinarjev. Uradni razglasi po 2 K. Pri naročilu nad 10 objav popust.

Širite povsod „Korošca“!

Na Koroškem ne sme biti slovenske hiše, ki bi ne bila naročena na naš list!

Kdor je Korošča prebral, naj ga ne meče stran, ampak naj ga da svojim sosedom in znancem, ki še niso naročeni nanj!

Naš narodni praznik.

V ponedeljek dne 1. decembra praznujemo Jugoslovani svoj narodni praznik, svojo Veliko nedeljo, spomin svojega vstajenja in ujedinjenja.

Že 19. okt. 19'8 je „Narodni svet“ v Zagrebu povedal vsemu svetu, da prevzame v svoje roke vodstvo politike vseh Jugoslovanov. Glasno in odločno je povedal, do zahteva, naj se vsi Slovenci, Hrvatje in Srbi brez razlike državnih in deželnih mej združijo v eno samo edinstveno in popolnoma samostojno državo.

Dne 24. novembra 1918 je „Narodni svet v Zagrebu“ izvolil poseben odbor, obstoječega iz 28 mož, ki je dobil nalogo, da izvede sklenjeno ujedinjenje (združitev vseh Jugoslovanov v eno samo državo).

Odbor se je takoj lotil dela in že 1. decembra 1918 ob 8. uri zvečer so se odposlanci „Narodnega sveta“ poklonili v Belgradu regentu Aleksandru ter ga prosili, naj izvede ujedinjenje s Srbijo in Črno goro. Regent Aleksander je odgovoril delegaciji (odposlancem); „V imenu Njegovega Visočanstva kralja Petra proglašam ujedinjenje kraljevine Srbije z deželami neodvisne države Slovencev, Hrvatov in Srbov v edinstveno „Kraljevino Srbov, Hrvatov in Slovencev“.

V tem zgodovinsko tako pomembnem trenutku so se izpolnile srčne želje najboljših mož našega troimenega naroda, uresničile so se sanje, ki jih je naš narod sanjal sto-

letja in stoletja, ko je vzdihoval pod tujim jarmom. Njegovi sovražniki so ga bili obsodili na smrt, a naš narod ni hotel umreti, hotel je živeti. Otresel se je sovražnega železja, v katero je bil vkovan, vstal je iz lastne moči in živeti hoče novo življenje pod svobodnim solncem.

Obupen klic iz beljaške okolice.

Tu se nam dozdeva, da je že ves svet pozabil na nas. Dozdeva se nam celo, da ste tudi vi onkraj demarkacijske črte že pozabili, da živi tu ob Spodnji Zili in okoli Beljaka še na tisoče vaših bratov, ki sicer še vedno zdihujejo pod tujim jarmom, a ki upajo in trdno verujejo, da tudi njim kmalu zasije solnce zlate svobode. Pri vas morebiti marsikdo misli, da smo že obupali, da že umiramo.

Res so nas obsodili na smrt, ko so mesesa julija določili novo demarkacijsko črto ter nas izključili ne samo iz cone A, ampak celo iz cone B in nam tako odrekli pravico samoodločbe. A vedite tam, da mi nočemo umreti, da hočemo živeti. Vedite, da so Šteben, Brnca, St. Lenart pri Sedmih studencih in vse vasi med Beljakom in Podkloštrom bolj jugoslovanske, bolj slovenske kot kdaj prej. Dobro vemo, da niste vi krivi, če je med nami in vami, dragi bratje, potegnjena živa meja; vemo, da so to zakrivali oni, ki so poslali v naše vasi laške čete (berzaljere) in laške topove.

Pošiljali smo proteste na različne antantne komisije, a niti odgovora nismo dobili. Da pa bi sami šli v Celovec k mednarodni komisiji prosit zase, kakor so tukajšnji Nemci že tolikokrat šli prosit za vas, ki živite v coni A, za to smo preveč zbegani, za to smo že preveč trpeli. In kdo naj si zdaj na zimo želi, da bi ga Nemci internirali, da bi moral pustiti ženo in otroke same doma? Kdo naj pusti svojo hišo odprto boljševiškim tolпам nemških folksverovcev?

Kaj počenjajo tu folkverovci, o tem bi se dala napisati cela knjiga. V Štebnu ne mine noč, da bi te zverine kaj ne ukradle. Zdaj izgine svinja iz hleva, zdaj krompir iz kleti. Do skednjev pa, kjer imamo krmo, so napravljene po snegu kar cele poti in steze, za tatove v uniformi. V Štebenskem župnišču so nastanjeni folksverovci.

Nekoč so vdrli z župnikove omare in mu ukradli razen drugih reči celo knjige. Pokradli so mu tudi vsa drva, tako da je zdaj drvarnica popolnoma prazna. Pri nekem gostilničarju so vlomili v omaro ter mu odnesli za kakih 5000 K rjuh in prtov. Pri drugem gostilničarju so zakurili kar sredi sobe, tako da so že začela goreti tla. Gostilničarja pa, ki se je zaradi tega jezil, so vrgli iz sobe.

Discipline med temi razbojniki sploh ni. Hrane dobivajo zelo malo, pa še ta je slaba. Kar dobijo plače, zapijejo takoj prvi dan. Potem pa razgrajajo in grozijo, da bodo takoj pobegnili, ko pridejo Jugoslovani.

(Dalje prihodnjé.)

Rodoljubi!

Odličén jugoslovanski delegat je rekel na mirovni konferenci v Parizu: „Slovenska Koroška je naše srce.“ Resnico je povedal plemeniti mož; Koroška, teptana, preganja na, zasluži, da jo ljubimo. Mili Slovenci! Navdani srčnega zaupanja do Vas, pa se osmelimo tudi reči: Kakor je Koroška srce Jugoslavije, tako pa je koroška mladina, zlasti koroško dijaštvo srce slovenske Koroške. Od nekdanjega že je bil slovenski koroški dijak trpin na nemških šolah in danes občuti ravno on najbolj posledice nemške podivjanosti, ko mu je roparska pest oplenila rojstni dom in mu tako kruto odtrgala skoro vsa za študije potrebna sredstva. Kako naj stariši zmorejo vse ogromne izdatke, ko sami trpijo občutno pomanjkanje.

Da bi dečkom omogočili in olajšali študije, smo odprli v Velikovcu „Dijaški dom“ in v Kranju „Koroški konvikt“, kjer naj bi dobivali dijaki po znižani ceni hrano postrežbo in stanovanje. Vodila nas je pri tem zavest, da nas bodo plemeniti rodoljubi blagohotno podpirali. Obračamo se tedaj na vsa narodna srca z iskreno prošnjo. Pomagajte nam preživljati naše revne dijake. Za vinar Vam bomo hvaležni, vsaka najmanjša količina živil nam bo dobrodošla. Društva, občinski odbori, posojilnice, darujte nam vsaj majhen darv denarju, rodoljubni kmetje, podpirajte nas z živili, vsak naj daruje, kolikor more, skupno delo veliko premore! Poslali smo na občinske odbore položnice, poslali jih bomo še na vse slovenske posojilnice na Koroškem. Prosim Vas, ne zapustite nas, kajti potreba je velika! Darovani zneski se bodo delili med obema zavodoma v Velikovcu in Kranju. Kdor pošilja darove po nakaznici, naj jih pošlje ali enemu obeh zavodov, ali pa kn.-šk. generalnemu vikarijatu v Doberli vasi.

Vodstvo „Dijaškega doma“ Vodstvo „Koroškega konvikta“
v Velikovcu v Kranju

Pavel Gril, tač.vodja. Jožef Dobernik tač.prefekt.

Gospodarske novice.

Dunaj umira.

Neki francoski list je priobčil članek pod naslovom „Dunaj umira“. V tem članku se naglašja, da zna priti na Dunaju do strašnih dogodkov. Trpljenje dunajskega prebivalstva je naravnost nepopisno. Dunaj je zapuščen od vsega sveta. Kjerkoli prosí nesrečna Avstrija pomoči, povsod najde gluha ušesa, nihče ji noče pomagati. Na stotisoče Dunajčanov živi v najhujšem pomanjkanju.

Znižanje tarifov na koroških železnicah.

Vlada v Belgradu je dovolila, da se na železnicah Jesenice—Svetna vas, Področica—Bače in Svetna vas—Borovlje znižajo tarife za osebni in blagovni promet za 50 procentov.

Cene fižolu.

Fižol plačujejo zdaj od 4.50 do 5 K za kilogram.

Cene zelju.

Za 100 kg zelja (v glavah) plačujejo v Ljubljani že po 30 do 40 K.

Dopisi.

Galicija. Shod v Galiciji dne 23. t. m. je prav dobro uspel. Govorila sta g. mlekarški inštruktor Katol in g. nadpoštar Ravninar. Prvi govornik je predaval o umni živinoreji, g. nadpoštar pa nam je pojasnil, kaj je bil vzrok svetovne vojne, ter nam razložil naloge, ki čakajo našega kmeta v bližnji bodočnosti. Avstrija našemu kmetu ni dala pravic, ki so mu šle po božjih in človeških postavah, zato pa je tudi sramotno poginila. Konec je našega suženjstva, kot svobodni jugoslovanski državljani si bomo sedaj sami kovali svojo srečo. — Govornikoma se za njune lepe besede prav pristrčno zahvaljujemo.

Zgornje Trušnje. Odkar je prišlo veleposestvo grajščaka Kühnela pod državno nadzorstvo, so za delavce in najemnike minili časi tlačanstva. Delavcem se je izboljšala plača, najemnikom pa ni treba več plačevati tako visoke najemnine, kakor so jo plačevali prej, Kühnelu seveda ne gre v glavo, da so mu postavili veleposestvo pod nadzorstvo. Pritožuje se, da se mu godi krivica, da ni pri nas svobode. To bi bila lepa svoboda, če bi smel vsakdo odirati svojega bližnjega, kakor bi hotel. Minili so časi, ko so grajščaki živeli od naših žuljev in si polnili žepe z našim denarjem.

Kako je g. Kühnel ravnal z našimi ljudmi, je razvidno že iz tega, da jim je še letošnje poletje plačeval po 3 K na dan, in to brez hrane. Kaj takega naša država ne more in ne sme trpeti! Jugoslavija mora in hoče braniti pravice delavcev in kmetov, pa naj bodo Slovenci ali pa Nemci. Edino, kar zahteva od njih, je, da so dobri državljani.

St. Janž v Rožu. Pri nas se je pojavila čudna bolezen — vse se ženi. Kar zapored so poroke; ni nedelje, da ne bi kdo skočil v zakonski jarem. To nedeljo n. pr. je bilo kar pet oklicev. Nas najbolj veseli, da se je odiočil naš zavedni buditelj Ivan Müller p. d. Močilnik, da si je poiskal družico. Kličemo mu vsi iz dna srca; Bilo srečno! A ne pozabi ob strani ljubke ženice na nas, ki si nas vodil in vzpodbujal! Zahvaljujemo se Ti, da smo tako trdno združeni, ker to je Tvoja zasluga, in Ti kličemo: Na svidenje v naših narodnih vrstah!

Bilčovs. Prejšnji tukajšnji nadučitelj A. Sames se je preselil v Avstrijo. Dolgo časa se je branil, — kdo bi si bil mislil! Prej je rekel, da niti minuto ne ostane, če pridejo Jugoslovani — a ljudstvo je bilo preveč zoper njega in iti je moral. Ko je v Borovljah prosil, da bi ga še pustili, so mu povedali, da je do sto pritožb proti njemu. Jugoslovani so mu dovolili prosto pot čez demarkacijsko črto, na 12 vozovih so mu peljali pohištvo in živila. Ob svojem prihodu pred 30 leti je rekel, da bo občina v 20 letih v nemških rokah. Res se je trudil, da bi

PODLISTEK.

Povest o pametnem oslu.

Neki kmet je imel osla, ki je bil strašno pridno: delal je od jutra do večera in bil zadovoljen z najslabšim senom. Ko je nekoč osel nosil posebno težko vrečo, se mu je gospodar sladkal: „Glej, osliček, leta in leta živíš z menoj, vedno sva se dobro zastopila, rad te imam.“ Osel pa je hotel v svoji pameti izrabiti to priložnost in je rekel: „Res, leta in leta ti že nosim težka bremena, zdaj pa ne morem več, pomagaj mi nesti, daj mi enako pravico!“ Ko sliši, gospodar te besede se začne tako krohotati, da je samega smeja skoro počil. Švignil je z bičem po oslovih plečih in rekel: „Ne pozabi, da sem jaz gospodar, ti pa osel!“

Sto in sto let je koroški Slovenec služil gospodarju Nemcu, Nемец je komandiral, Slovenec pa delal ko črna živina. Kadar je zahteval enako pravico, se mu je Nемец samo sme-

jal, le še bolj je udarjal po njem.

Zdaj in nikdar več imaš koroški Slovenec priliko, da se otreseš nemškega jarma in postaneš sam svoj gospodar!

Kako je v St. Andražu?

Blaž: Čakaj no, Juri, kam pa hitiš? Saj ne gori!

Juri: A, ti si, Blaž? Veš, vedno še mislim, da mi je kak stražnik za petami. Prihajam namreč iz St. Andraža; kar tako sem jo udaril čez mejo.

Blaž: Le pomiri se, tu si na varnem! Kaj si pa tam zgubil?

Juri: Nekaj nemškega papirja mi je še ostalo, pa sem se ga hotel v St. Andražu iznebiti, ker so mi doma pravili, da je v Avstriji vse tako strašno po ceni.

Blaž: No, ali menda ni res?

Juri: Kaj še! Ravno tako drago je ko pri nas. Le poglej račun! Nekaj platna in druka sem kupil, pa vidim, da

je še v Velikovcu bolj po ceni. Pa so še rekli, da bo v kratkem vse za 40% dražje. Zadnjikrat sem bil v Mariboru. To sem ti gledal! Izložbe vse polne vsakega blaga, kar si le zmisliš, in toliko živil! Pa vse slovensko, kamor pogledaš. Srce mi je kar poskakovalo. V St. Andražu pa so okna prazna, samo papirja imajo notri, pa kak kolomaz (šmir). Prijatelj, to ti je razlika ko noč in dan!

Blaž: Ali si videl kaj foksverovcev?

Juri: Seveda sem jih videl, iz Pliberka in iz Grebinja so pri hajmverkompanijah. Pa so mi tožili, da je slaba menaža. Kazali so mi mali košček hruha in zapored so me skrivaj izpraševali, ali bi bilo varno, če bi se kot zgrevani grošniki zopet vrnili. Jaz sem jim rekel, naj natanko vprašajo svojo vest, ona jim bo najbolje odgovorila.

Blaž: Torej je v Avstriji vendar res tako hudo, kakor piše Korošec?

Juri: Boga zahvali, da si v Jugoslaviji!

ljudstvu vcepil nemškega duha, a trud ni rodil zaželjenega sadu. Ljudstvo je ostalo zvesto jeziku svojih očetov in se ni dalo zapeljati, da bi izdalo svoj narod. Turek naj ostane Turek, Novec naj ostane Novec, a mi Slovenci hočemo ostati Slovenci, pa konec besedi! Sicer je g. Sames obljubil, da se hoče ob glasovanju vrniti, a kaj bo zaleglo par glasov?! Ta zemlja je naša in mora naša ostati! Damo Nemcem, kar je njihovega, a gospodarili nam ne bodo več.

Bilčovs. Dne 26. okt. nas je drugič obiskal „Repoštev“, dekleta pa so igrale „Za čašico kave“. Obe igri sta uspeli prav dobro. Pred igro je bilo par deklamacij. Pesem „Proklete grablje“ nam je pokazala, „da ga ni za tak nesramne žnablje, ki grdit le domači jezik znajo in druž'ga nič kot kruh domači jest', mazila boljšega na svet' kot — grablje!“ Druga deklamacija je bila „Mi vstajamo!“ Mi vstajamo v življenje svetlo, novo, — zatrli niste spečih, ne boste nas bededih! Tretja: „Mladosti“. Dan se bliska, na obzorju se razgrinja zlata zora, zdramimo se in vstanimo, zmagati pravica mora. Vse hočemo storiti, kar je v naši moči, da nam zasije dan narodne svobode v Jugoslaviji. Če sedaj zaspimo zlato zoro, ki se nam razgrinja na obzorju, nam ni več pomoči. Zdaj ob glasovanju, „zmagati pravica mora!“

Iz Roža. Tudi pri nas širijo lažnive zelene bukvice in plave, pisane v slovenskem jeziku, in mislijo, da je to dobra sol za neumne slovenske backe. Pa se motijo! Mi že sami vemo, kje bo za nas najbolje! Naj bi raje za ta denar kupili masti in moke stradojačemu celovškemu revnem: ljudstvu! Šaj vemo, da je v Celovcu vsega dovolj, največ pa mraza in lakote!

Ruda. V nedeljo 16. t. m. so igrali domači fantje in dekleta dve igri. Igrali so naravnost vzorno, tako da so bili vsi gledalci zadovoljni. Celo nemčurji niso mogli odreči priznanja. Od več strani se je izrazila želja, naj bi se igri ponovili.

Kamen v Podjuni. Dne 9. t. m. je bil tu ljudski shod. Govorila sta g. sodnik dr. Poznik in g. strokovni učitelj Vernik, oba iz Velikoveca. Oba gospoda govornika sta nam razlagala gospodarske in druge razmere v Nemški Avstriji in v Jugoslaviji. Pri nas marsikdo misli, da bodo cene žitu, živini in drugim potrebščinam v Avstriji vedno tako visoke, kakor so sedaj, da se bo torej kmetom v Avstriji bolje godilo kot pri nas. Gospod dr. Poznik, ki je bil rojen v Škocijanu, torej v sosednji občini, je dokazal, da se zelo moti, kdor kaj takega misli. Večina dunajskih poslancev bo iz mest. In ti poslanci bodo delali na to, da bo prihajalo žito v Avstrijo kolikor mogoče po ceni. V našem parlamentu pa bodo imeli večino kmetje. In ti bodo že poskrbeli, da bo naš kmet mogel čez mejo prodajati žito, kar ga bo imel preveč. Parlament, v katerem je več poslancev iz mest, skrbi v prvi vrsti za mesta; če je pa večina poslancev kmečkega stanu, skrbi v prvi vrsti za kmečko ljudstvo. Gospod Vernik je pripovedoval ljudstvu, v kako obupnem gospodarskem položaju se nahaja Nemška Avstrija. Vsakdo mu je moral verjeti, saj je dokazoval svoje trditve z

nemškimi časopisi. K besedi sta se oglašila še g. nadučitelj Kovačič in g. župnik Rudel iz Mohlič. Shod je bil jako dobro obiskan. Ljudstvo je zelo pazno poslušalo govornike in se prepričalo, da ima Jugoslavija lepo, solnčno prihodnost, Nemška Avstrija pa jako temno in žalostno.

Ravne pri Rožeku. Tudi pri nas je še nekaj takih nemčurjev in zajcev, ki še vedno govorijo, da pridemo zopet pod Nemško Avstrijo, da je pri nas strašna draginja itd. Seveda noben pameten človek ne verjame takih oslarij. Tudi nekaj tistih zelenih bukvic (Kärntens Schicksalstunde) so nam poslali. Ni škoda za denar in papir? Ali mislijo v Celovcu, da smo res tako neumni, da nas bodo s takimi bukvicami zapeljali v našo nesrečo. Veseli smo, da smo enkrat za vselej rešeni Nemške Avstrije in njenih rekvizicij. Nismo še pozabili, kaj so počenjali pri nas avstrijski boljševiki, kako so kradli po naših hišah.

Blato. (Izgubljene ovce.) Ko so naše kraje zasedle jugoslovanske čete, je izginilo iz naše občine devet nemških ovc, in sicer 2 ovna, 2 ovci in 5 jagnjet. Po mostu v Lipici so zbežale v Nemško Avstrijo. Dolgo ni bilo o njih ne duha ne sluha. Ker pa Avstrija nima živeža, se je tam našim ovcam prav slabo godilo. Tavale so okrog po planini ter iskale pot v Jugoslavijo. In glej, nekega dne prikoraka ena ovca s svojim jagnjetom v svoj domači kraj. Vi ne veste, kako je bila ta ovca gmetna, ko je bila zopet v Jugoslaviji! Druga ovca ni mogla tako hitro najti lese v Jugoslavijo, zato se je vrnila s svojimi jagnjeti več dni pozneje. Oba ovna pa se še potikata in stradata po Nemški Avstriji.

Grebinijski kloster. (Rožice iz nemško-avstrijskega paradiža.) Imeli smo v zadnjem času piložnost govoriti z ljudmi, ki žive onstran demarkacijske črte. Pripovedovali so nam, kako se živi v Nemški Avstriji. Neki posestnik, ki mora že več let živeti v Labodski dolini, pa si zdaj na vso moč prizadeva, da bi prišel nazaj k nam, je pripovedoval: Kmetje v Labodski dolini sami tožijo, da se jim ni še nikdar tako slabo godilo kakor sedaj. O folksverovcih pravijo, da so to sami roparji (ravbarji), da takih barab svet še ni videl.

Neka žena, ki je prišla z Dunaja, je pripovedovala, da tam govejega mesa sploh ni, za 1 kg konjskega mesa pa da je treba plačati 48 K. Pred mesnicami stojijo kar cele procesije ljudi — in med temi so tudi imenitni gospodje — ter čakajo na konjsko meso. Strašno je po mestih pomanjkanje drv in premoga. Mleka dobivajo le dojenčki do enega leta. — Je kje na Koroškem kak gim-pel, ki bi si želel priti pod Avstrijo?

Mali Št. Vid. Neki Slovenec je dobil od nemške vlade dovoljenje, da se sme s svojim pohištvo preseliti iz Svinca v Jugoslavijo, in sicer v občino Važenberk. Ko pripelje svojo opravo na Mostič, ga zapazi zloglasni Glančnik iz Sv. Štefana ter mu zabrani, da bi prepeljal svoje blago, naloženo na več vozeh, domu. Slovenec trpi zaradi tega veliko škodo. Ta slučaj kaže, da ima Glančnik večjo moč kakor cela deželna

vlada, ali bolje rečeno, v Avstriji dela vsakdo, kar hoče.

Mali Št. Vid. V Svincu in na Mostiču je po 150 izgladovanih folksverovcev, večinoma iz velikovškega okraja, katerih so domačini že do grla siti. Nemci jih ne marajo in jim pravijo, naj se že vendar spravijo domov, ker lenuhov ne potrebujejo in ker sami nimajo kaj jesti.

Dnevne novice.

Velinja vas v Rožu. Veselo slovesnost smo obhajali 24. novembra. Vrli par: Ivan Krušič, Mehar, Urška Gasser iz Kotmar — stopa danes pred oltar, sklepa zvezo za vsikdar. Je dolgo gorel vojni žar, odnesel ženina vihar, potem ga mučil polentar, sta slednjič našla se vendar. Oj sprejmi zdaj kot skromen dar, ti vrli par, iskreno željo: Bog živi te vsikdar, vsikdar!

Velikovec. „Zveza ženskih društev na Koroškem“ priredi v prid šolski mladini v nedeljo 30. t. m. v prostorih „Narodnega doma“ zabaven koncert.

Bilčovs. V Ljubljani je umrla v bolnišnici Marija Miškučnik pd. Marnica. Ni ji bilo dano, da bi se ji bila izpolnila želja, da bi se živa ali vsaj mrtva še vrnila v svoj domači kraj. Zapušča več malih otrok.

Za „Dijaški dom“ so darovali: dekan Čemer 50 K, g. kanonik Kotnik 60 K, g. župnik Kindlman 50 K, Neimenovana 50 K, g. nadučitelj Kržišnik 10 K, g. okrajni tajnik Fr. Robar 10 K, g. župnik Benetek 100 K, g. nadpoštar Jakob Čuš 50 K, g. učitelj Lužnik 20 K, Neimenovan 100 K, g. Ručigaj 172 kg krompirja, skladišče v Sinči vasi 530 kg krompirja in 1 kg popra, ga. Neža Habermut 1 l olja, učiteljski zbor v Prevaljah 60 in 10 K, Klub koroških akademikov 100 K, g. komendant An Žák 50 K, Vesela družba v Smihelu nad Pliberkom 43 K, g. poštni sluga Janko Cergol 6 K, g. Gustav Turin 12 K, g. Janko Gril 2 K, g. Mihael Stambulič 2 K, g. Slavko Ozbič 2 K, šolsko vodstvo v Železni Kapli 100 K, zbirka gg. častnikov Velikovškega odreda 610 K, zbirka gg. častnikov 46. pešpolka 280 K, zbirka gg. častnikov Labodskega odreda 822 K, g. župnik Volavčnik 50 K, g. župnik Treiber 40 K, okrajno glavarstvo 112 K, SZZ (odsek uradnic) 400 K, župnija Radiše 250 kg krompirja in 40 kg fižola. Prirčna hvala v imenu vseh revnih dijakov! Živel! nasledniki!

Politične novice.

Morska bitka pred Reko.

„Kärntner Tagblatt“ piše, da je prišlo pred Reko do morske bitke. Spopadli so se Danuncijski vojaki z laškimi vladnimi četami. Vladne čete so imele velike izgube.

Sultan ostane v Carigradu.

Francoski in angleški ministri so se v Londonu posvetovali, kaj bi storili s turškim sultanom. Odločili so se, naj ostane v Carigradu.

Sporazum z Madžari?

Madžari so sklenili z Jugoslavijo gospodarsko pogodbo. Verjetno je, da pride med nami in Madžari kmalu do popolnega sporazuma.

Hindenburg in Ludendorff.

Iz Berlina poročajo, da zahteva antanta, naj ji Nemčija izrači Hindenburga in Ludendorffa, ki sta kriva, da so se Nemci obnašali na Francoskem kakor zverine, in pa za vojno s podmorskimi čolni.

Volitev v ogrski parlament.

Budimpešta. Vlada je sklenila, da razpiše volitve v ogrski parlament. Volitve so bodo vršile na dan 21. decembra, parlament pa bo sklican dne 3. januarja 1920. — In pri nas?

Italija in reško vprašanje.

Listi poročajo, da se italijanska vlada ne bo ozirala na Ameriko, ampak da bo rešila reško vprašanje tako, kakor bo sama hotela.

Danuncijo

je zasedel Zader (glavno mesto Dalmacije). Nabrže bo zasedel tudi Šibenik, Split, Volsko in Apatijo.

Naše ženstvo.

Novoustanovljena „Zveza ženskih društev na Koroškem“ ima v svojem programu prirejanje ženskih tečajev, shodov in predavanje gledaliških predstav, veselic, skupnih izletov, ustanavljanje knjižnic in čitalnic itd. V njen delokrog spada tudi skrbstvo za mladino. Zato prosi vsa društva, družbe in druge korporacije, da pišiljajo odslej vse dopise, pritožbe, nasvete in sploh vse, kar spada v njen delokrog, „Zvezi ženskih društev na Koroškem“ v Velikovcu.

Koroški oče in koroška mati, sta že naročila svojim otrokom priljubljeni mladinski list „Mlado Jugoslavijo“?

Klavir

kupi državno učiteljske v Velikovcu.

Odvetnik

dr. Viktor Sušnik

naznanja, da je otvoril svojo pisarno v Pliberku, Guštanjska cesta št. 7.

Išče se kuharica za orožniško postajo v Grebinju (Koroško). Plača po dogovoru, nastop 1. decembra t. l.

Kupiti se želi

dobra kmetija.

Več se poižve v trgovini s papirjem C. Magnet, Velikovec, Zgornja poštna ulica, št. 113.

Vabilo

na zabaven večer,

ki ga priredi v nedeljo 30. t. m. v prostorih Narodnega doma v Velikovcu **Zveza ženskih društev na Koroškem.**

Na vzporedu so:

a) **Ženski solospevi** s spremljanjem klavirja, in sicer: Dekliški vzdih, Ledene rože, Pogled v nedolžno oko in Zopet solze.

b) **Godba:** Kranjska dežela (potpouri), Koncertni valček in Iz prošlih dni (serenada za gosli s spremljanjem klavirja). Pesnik in kmet (klavir četveroročno).

c) **Mešan zbor:** Slovensko dekle, Jaz pa vrtec bom kopala.

č) **Kvintet (oziroma kvartet):** Sanak, Cerkvica, Mili gorski kraj.

Začetek točno ob 8. uri zvečer.

Vstopnina 4 k. Ker je čisti dobiček namenjen za božičnico šolski mladini, se bodo preplačila hvaležno sprejemala.

K obilni udeležbi vabi

ODBOR.

Trgovci in gostilničarji, pozor!

Vsled opustitve zaloge vina prodajamo

STARO VINO

letnika 1917, pristno, izborne kakovosti po zelo nizkih cenah.

Gospodarska družba za nakup in prodajo

d. z. o. z.

Podružnica Sinča vas.

Anton Lečnik, urar in zlatar

in v Borovljah priporoča svojo veliko zalogo ur v niklu, srebru in zlatu, uhanov, zakonskih prstanov, verižic, budilk in stenskih ur. Zlatnino in srebrnino kupuje po najvišji ceni.

Primešaj krmi Mastin!

Enkrat na teden primešaj krmi pest praška Mastin. Ob pomanjkanju krme, ko se uporabljajo nadomestna sredstva za krmila, pa se primeša dvakrat na teden. Redilni prašek Mastin je dobil najvišje kolajne na razstavah v Londonu, v Parizu, v Rimu in na Dunaju. Tisoči gospodarjev hvalijo Mastin, ko ga enkrat poižkusijo, in ga ponovno rabijo. 5 zavojev praška Mastin zadostuje za 6 mesecev za enega prasiča ali vola da se bolje redi.

Ako se Mastin pri Vas v lekarnah in trgovinah ne dobi, potem ga naročite po pošti. 5 zavojev Mastina K 20:50 poštne prosto na dom.

Mazilo zoper garje

(naftomazilo) uniči pri ljudeh garje, lišaj, srbečico, kožne bolezni, izpuščaje. Pri živini uniči garje. 1 lonček 6, po pošti 7 kron.

Lekarna Trnkóczy
Ljubljana, Kranjsko. Zraven rotovža.

S 1. aprilom 1920 se odda za 10 let v najem majhno posestvo, na katerem je mogoče rediti 1 svinjo in 4 koze. Najemnina po dogovoru. Prednost imajo oženjeni kolarji in sodarji. V bližini je dosti lesa, kovačnica in žaga pa sta samo 5 minut oddaljeni od omenjenega posestva. Pač pa ni tu nobenega kolarja ali sodarja. Zglasiti se je osebno pri Janezu Stražičnik, p. d. Fördank, Tolsti vrh, občina Grebinj.

Rezan les (smrekov, jelkov, borov, mecesnov, bukov)

Tesan les (smrekov, jelkov, borov)

Okrogel les (smreka, jelka, bor, mecesen)

Bukov les (hlode od 25 cm debelosti naprej)

Drva (trda in mehka)

Stoječi les v gozdu

Smrekovo skorjo

kupi

vsako množino

„DRAVA“

lesna trgovska in industrijska družba

d. z. o. z.

v MARIBORU.

Kupi „Drava“ Maribor.

Kupi „Drava“ Maribor.